

Jeg stiller mig ved muren -

Av vinterrekrutt 12817/37. I.R. 4.

(Korporal, bataljonskriv Ragnv S. Frøde.)

Forsvarskravet fra bygdene — fra bygdeungdommen — er ingen mote-sak. Det er dessverre endel menne-sker som forsøker å mene nettopp dette, men vi kan trøste dem med: Mén bare om igjen, la dere ikke bedra av troen på den tanke dere selv forsøker å innbille dere! Og andre!

Det er også den samme «skare» som forsøker å overbevise sig selv og andre om, at våre krav og reso-lusjoner er utslag av ønsket om å se våre navn, våre lags krav og menin-ger på trykk, at den ene resolusjon likesom må følge den annen for å styrke lagene gjensidig i samme or-ganisasjon! I samme parti!

Nei, det er ikke slik — heldigvis. Men, engang måtte dammen briste, de krefter som bor i bygdeungdom

i form av forsvarsvilje blir engang for stor, og jeg er i sterk tvil om, at hoveddammen makter å stå mot trykket året ut! Sannheten er den, at utover bygdene har det allerede begynt å koke blandt ungdom-men, og det er ikke det beste tegn nettopp. Det er en fare for hele sam-fundet, dets orden og ro, at man slipper bygdeungdommen i kok! Den er i almindelighet såpass seig — og såpass avbalansert, at den foretrekker å se litt på begivenhete-nes og utviklingsenes gang før enn den bestemmer seg for å ta for lange og alvorlige skritt, som man i sin almindelighet mener kan være til skade for folket i sin helhet.

Men, når bygdeungdom, uansett parti- og organisasjonsmotsetninger, skyver disse hårdt og skånselsløst

til side, og danner i fellesskap en forsvarskrevende blokk, da er det fare på ferde.

Slipper våre myndigheter oss bygdeungdommen for langt nu, innen det faller dem inn å se på kravene, imøtekomme oss i kravene våre, da er der virkelig fare på ferde. Det må myndighetene — de som har flertallet og ansvaret være klar over. Og vil de noen gang føle ansvaret for sine handlinger, så har de anledning nu! Det koker og gjæ-rer såpass blandt oss unge verne-pliktige — som dem der står på tur til å avtjene sin verneplikt — at veien til å sette makt bak kravene våre, den er ikke lang. Det er ikke revo-lusjonærende tanker som bor i oss — i vanlig ment forstand — men det er frihets-revolusjonærende tanker! Vi ser det slik, at vi nu er på vei til å bli ført inn i diktaturet i en eller annen form, inn i ufriheten og tvan-gen! Og den tanke tåler vi ikke. Den legger mismot i oss, den svek-ker vår lyst til å bli arbeidsomme og samfundsgagnlige borgere av landet vårt. Den svekker tilliten i oss til staten — til samfundet og til dem o-kkratiet!! Ja, har vi egentlig de-

(3)

(1) Leses fra venstre mot høyre (2)

(4) mokrati? Er det ikke en form for diktatur at vår regjering Jenner sitt døde øre til bygdefolkets og bygde-ungdommens krav? Jo, det er den opfatningen vi har fått, og den ten-der daglig ny ild i ungdommen! En ild som brer sig faretruende landet over. Og det er bare en måte å slukke den på: Styrk vårt forsvar med de midler vi ofrer for å slukke den, før det blir for sent. Inntil da tender vi nyinge i våre brødre og søstre — eftersom de vokser til! Så lenge det er råd, skal de få an-ledning til å smake gleden der bor i handlingen å kjempe for fri-heten gjennom et styrket forsvar! Ja, vi krever og vi vil fortsette å sende våre krav til dem der har an-svaret inntil der blir gjort noe. Men, jeg er redd for, at innen den tid, da er kravene blitt så mange og så sterke, at tålmodigheten har bristet i oss — og hvad så? — Ja, det spørs-mål skal foreløpig stå åpent for de ansvarlige, men vi vet det! I fall, blir det ikke spørsmål om disiplin og respekt for alvor! Og hvad skal der gjøres om massene — som er oos — bryter løs? Det er spørsmål til re-fleksjoner for noen hver.

(5) — Men, skulde det hende noe ufor-utsett utenfra innen der er foretatt noe, innen kravene våre etterkom-mes, hvad kan resultatet da bli? Også det er et spørsmål i saken. Er det meningen at der skal gjøres for-søk på et forsvar eller ikke? Også i dette spørsmål er vi uvitende. Vår regjering har i fall ikke gitt be-skjed. Den venter i fall visstnok på ett års utsettelse om så galt som et angrep skulde skje. Men, det er da ikke bare det direkte angrep vi kan vente! Det er jo også noe som er likeså viktig: Vernet om vår nøi-tralitet! Og den krever da et like godt forsvar som mot angrep — i vår tid!

Vi håper selvsagt, at ingen av de-lene må bli aktuelle, men vi vet jo aldri —

Og til slutt, at skulde dette fryk-telige hende, at vårt land blev nødt til å delta i kamp for vår frihet, hvis så er meningen, med det våbenmate-riell, den utdannelse vi har idag, så-vel for vinter- som sommerøvelser, da går ikke jeg i felt! Og mange — mange med mig! Det er sann-heten, mine herrer flertallet i Stor-tinget. Vi stiller oss heller ved mu-

(6) ren og tar nådeskuddet som deser-tører! Frihetskampen — kampen for selvstendigheten har vi allerede da utkjempet på forhånd, og vi inn-ser ikke at vi skal pines og slaktes ned, i lidelser og savn, gå i felt med bevisstheten om: Det er nytteløst. Vi gjør ikke fedrelandet noen bor-gerplikt med det — tvertom. —

Vi som nylig har avtjent vår verneplikt i den norske hær, vi vet hvad det bys oss, vi vet hvad vi har! Men det gjør ikke flertallet i Stor-tinget — i realiteten. Dere kjenner bare papirforsvaret og ten-ker på millionene!

Og er det noe av materiell i den norske hær som ikke er synt og un-dervist oss i, da er den forsvarsbe-visste ungdom bedratt! Jeg spør og ønsker svar fra hvem som enn kan ha med sakene å gjøre: Det vi så og brukte var ikke rare greiene, men at vi hadde meget mer vi skulde ha lært, det vet vi.

Regjering, stortingsmenn! Gå uten-for storbylarmen og lytt til koken i den norske bygdeungdom! I stor-bylarmen — i suset og skvaldret — der hører dere ingenting —

NATIONEN - 1. side! Legeymndom av 1939. 3: i mar 1939.

Se artikkel av Gisle Mortensen, P. vangs mns 1939. -11- "W"-redaktør: Aa dahl 9. April - Artikkel 25. mai 1940.

Eng kirkel... Norge. (755) nat... inn: Norge. (755) nat... den fjerde krigsmakt. Eng kirkel... Norge. (755) nat... den fjerde krigsmakt.

Den 9. April - 1940 - Lee or tattatt av den fjerde krigsmakt.